

Sygn. akt **V Ca 256/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący : sędzia Beata Gutkowska

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **G. J.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II C 2281/16

oddala apelację.

Sygn. akt V Ca 256/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2019 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach postępowania.

Od powyższego wyroku powódka wywiodła apelację, zaskarżając wyrok w całości. Skarżąca zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 7 ust 2b rozporządzenia 261/2004 poprzez błędne ustalenie, iż zapewnienie pasażerom odwołanego lotu, połączenia zastępczego zrealizowanego 7 godzin przed planowaną rezerwacją pociąga za sobą prawo przewoźnika do obniżenia odszkodowania o 50 % a także art. 476 k.c. w związku z art. 481 k.c., poprzez nie zasądzenie odsetek od zwłoki w płatności kwoty 200 euro oraz naruszenie prawa procesowego poprzez błędną ocenę materiału dowodowego.

Wobec powyższych zarzutów skarżąca wniosła o zmianę wyroku i uwzględnienie zmodyfikowanego powództwa w całości oraz o orzeczenie o kosztach postępowania za obie instancje.

Z uwagi, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym stosownie do art. 505 13 § 2 k.p.c. ograniczono uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu.

Ustalenia faktyczne Sądu I instancji poczynione zostały prawidłowo, na podstawie właściwie ocenionego materiału dowodowego, bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów. Z tego względu Sąd Okręgowy podziela je w całości i przyjmuje za własne.

Sąd Najwyższy w uchwale z 7 lutego 2014 r., III CZP 113/1312 stwierdził, że w sprawie, w której pasażer domaga się od przewoźnika lotniczego odszkodowania za opóźniony lot na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 261/2004, zachodzi przemienność drogi postępowania przed sądami powszechnymi lub przed Prezesem ULC. Swoje rozstrzygnięcie SN oparł na wykładni językowej i celowościowej postanowień rozporządzenia 261/2004 oraz przepisów pr. lot. Wskazał bowiem, że za powyższym stanowiskiem przemawia cel, jaki przyświecał prawodawcy unijnemu, którym było wzmocnienie ochrony praw pasażerów. Sąd stwierdził, że przewidziane w art. 7 rozporządzenia zryczałtowane odszkodowanie ma charakter cywilnoprawny, gdyż stanowi kompensację szkód zarówno materialnych, jak i niematerialnych, związanych z nienależytym wykonaniem umowy przewozu. Treść przepisów art. 205a i 205b pr. lot. uprawnia Prezesa ULC do rozstrzygania, w drodze decyzji administracyjnej, o ww. odszkodowaniu, co wynika z użytego w art. 205b ust. 1 pr. lot. sformułowania. Stwierdzenie naruszenia przepisu art. 7 rozporządzenia nr 261/2004 musi bowiem polegać na ustaleniu, że przewoźnik lotniczy powinien był wypłacić pasażerowi zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w tym przepisie i wbrew takiemu obowiązkowi tego nie uczynił. Określenie obowiązku musi zaś polegać na tym, że decyzja Prezesa ULC powinna zawierać stwierdzenie, iż przewoźnik ma obowiązek wypłacić pasażerowi takie odszkodowanie. Przyznanie powyższego uprawnienia Prezesowi ULC służy realizacji indywidualnych interesów pasażerów wnoszących skargi, w odróżnieniu od prawa nakładania przez Prezesa ULC na przewoźników pieniężnych kar administracyjnych. Interesy te w przypadku wydania dla pasażerów pozytywnych decyzji administracyjnych, w których określono przysługujące na ich rzecz odszkodowania, mogą zaś być przez pasażerów egzekwowane w drodze egzekucji, do której stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego (art. 205b ust. 6 pr. lot.). SN opowiedział się za przemiennością obu możliwych dróg dochodzenia roszczeń. SN odrzucił koncepcję tzw. względnej niedopuszczalności drogi sądowej z uwagi na wcześniejsze wniesienie skargi do Prezesa ULC, dopuszczając możliwość równoległego korzystania przez pasażerów z obu środków ochrony prawnej, co wynika wprost z treści uzasadnienia uchwały, gdzie wskazał, że „z pozostawieniem prawa wyboru drogi dochodzenia odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 261/2004 mogą łączyć się (...) nie zawsze korzystne dla pasażerów konsekwencje w przypadku równoległego korzystania przez nich z obu środków ochrony prawnej, które chociaż z punktu widzenia procesu cywilnego nie skutkuje odrzuceniem pozwu, to jednak stawia otwarte kwestie związane z szybkością uzyskania ochrony a wzajemnym wpływem obu toczących się postępowań i znaczeniem wydanych w tych postępowaniach rozstrzygnięć”.

Powódka zdecydowała się w pierwszej kolejności o wystąpieniu na drogę postępowania administracyjnego, i dopiero po jego zakończeniu wystąpiła na drogę sądową. Aczkolwiek wystąpienie do Prezesa ULC nie pozbawiło powódki możliwości dochodzenia odszkodowania na drodze sądowej, to okoliczność ta nie jest bez znaczenia dla rozpoznawanej sprawy. Zdaniem Sądu Okręgowego, powódka nie może dochodzić w tym procesie kosztów postępowania administracyjnego, które powinny być rozliczone w tamtym postępowaniu. W związku z tym zarzuty naruszenia art. art. 476 k.c. w związku z art. 481 k.c., są niezasadne.

Niezasadny jest również zarzut naruszenia art. 7 ust 2b rozporządzenia 261/2004. Trafnie wskazał Sąd Rejonowy, że w niniejszej sprawie istniały podstawy w wypłaty odszkodowania w wysokości 200, a nie jak dochodziła powódka w tej sprawie 400 euro. Odszkodowanie powinno być pomniejszone o 50 %, gdyż czas przylotu rejsu alternatywnego nie przekroczył planowanego czasu rejsu pierwotnie zaplanowanego.

Nadto należy zauważyć, że organizator wypoczynku został powiadomiony o modyfikacji godziny wylotu 8 dni przed wylotem z A..

Odszkodowanie dochodzone na podstawie rozporządzenia nr 261/04 ma charakter mieszany –zawiera w sobie ryczałtowe naprawienie zarówno szkody majątkowej, jak również krzywdy, wyrządzonej faktem opóźnienia bądź

odwołania lotu. W związku ze zmianą godziny odlotu powódka przybyła na lotnisko zgodnie z nowym czasem odlotu, alternatywny lot odbył się o czasie. Powódka nie więc odniosła niedogodności związanych z stratą czasu na oczekiwanie na opóźniony lot, które są zwykle udziałem osób dochodzących odszkodowania na podstawie rozporządzenia nr 261/04 .

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 385 k.p.c.